

Hlavní název: Národní listy
Datum vydání výtisku: 6.12.1902
Číslo výtisku: 335
Druh dokumentu: číslo periodika
ISSN: 1214-1240
Číslo stránky: [1] - [2]

SYSTEM
♦ KRAMERIUS ♦

Podmínky využití

NK ČR poskytuje přístup k digitalizovaným dokumentům pouze pro nekomerční, vědecké, studijní účely a pouze pro osobní potřeby uživatelů. Část dokumentů digitální knihovny podléhá autorským právům. Využitím digitální knihovny NK ČR a vygenerováním kopie části digitalizovaného dokumentu se uživatel zavazuje dodržovat tyto podmínky využití, které musí být součástí každé zhotovené kopie. Jakékoli další kopírování materiálu z digitální knihovny NK ČR není možné bez případného písemného svolení NK ČR.

Národní knihovna ČR
Klementinum 190
110 00 Praha 1

kramerus@nkp.cz

Na „Národní Listy“
ranní a odpolední
předplácí se
v Praze
v administraci
na měsíc 2 K — h
ve filiálkách
na měsíc 2 K 30 h
Poštou:
na měsíc 3 K 20 h
s dvojitou zásilkou:
na měsíc 3 K 80 h

NÁRODNÍ LISTY

Odpolední vydání.

Číslo v Praze za 2 h
a na venkově za 3 h

Předplacení
a inseráty
přijímá administrace
v Mariánské ulici,
číslo 3.

Tam je též redakce
a expedice.

Telefonické zprávy „Nár. Listů.“

Všeněmci a německý elaborát.

Z Vídně, 6. prosince. Veřejné zprávy o německém elaborátu jazykové národní rozliší se proudem širokým. Zaplavily všechny jiné věci vnitřní politické. Pozoruhodno jest při tom, že Všeněmci — bez rozdílu, ať Wolfenci, ať Schönererovci — hlásají krutý odpor proti německému dílu. Odeberou se pryč do četných schůzí v království českém a markrabství a vyloží tam, že otázka státního jazyka německého na vždy jest sřata s jednacího pořadu.

Dr. Bareuther vyslovil se včera o původcích tohoto operátu takto: „Předstihli ještě naše obavy. Jich plán jest více než ústepek. Jest úplným podobením se (i) Nás německý kmen je proachován Čechům!“

Poslanec Wolf v Mostě naproti redaktoři „Zeitu“ vyslovil se takto: „O politické situaci nyní nemám žádného mínění. Já a moje strany konferenci zúčastniti se nemůžeme. Němci z království českého nemůže býti otázka jazyková rozřešena. Také Němci moravští a slezští musili by se jich zúčastniti. Jich podkladem byl by program svato-dušní, nebo jazykové zásady Křibovy. Neboť kdyby Němci z království pokládali otázku jazykovou za provinční, vzdali by se sami svého vlastního postavení. Němci z království sami byli by tuze slabí. Velice bych litoval, kdyby mezi Němci sudetskými a alpskými nastal rozpor. Německý lid v království přes všechny spory je většinou radikální. Liberálové neměli by žádného práva bez všenněmeckých posílanců řešiti otázku jazykovou česko-německou.“

Naproti německé straně lidové jsem nikdy netrval na stanovisku zásadně válečném, nýbrž vždy jsem naléhal na to, aby se levé křídlo této strany radikalisovalo a pokládalo to za prospěch německé věci.

V liberecké „Zeitung“ dr. Turnwald praví, že zavedení vnitřního jazyka českého musí naraziti na odpor Němců; neboť by i to byla koncesse, omezení mno-

hými klausulemi, faktem ustanovení vnitřního jazyka českého nemůže býti již v budoucnosti vyláno. Kdyby se Němci odhodlali k uskutečnění toho, mohlo by se tak státi jenom za cenu administrativní dvojdi-
nosti království českého, to jest s podmínkou, že všechny požadavky, ve dvojdi-
nosti obsažené, budou uskutečněny k naprosté rovnoprávnosti německého území.

Tyto návrhy však by nedošly opět ochoty u Čechů, již proto, že zavedení vnitřní češtiny se povoluje jen měrou omezenou. Navrzení vlády krajských a zastupitelstev krajských nevzbudí ani u Čechů odpor, poněvadž sjedná se tím nepopíratelný a zájmům obou národů sloužící pokrok autonomní správy.

Brněnský „Tagesbote“ prohlašuje, že Němci na Moravě schválení operátu Němců z království nečiní žádné výtky, avšak protestují proti tomu, aby se odvozovaly z operátu toho důsledky pro Moravu, kde poměry na-
proti království jsou zcela jiné a vyžadují tedy dle svých svérázností náležitěho posouzení a vyřízení. Vnitřní čeština, v operátu pro Čechy přípustná, jest pro Moravu nemožná vůbec.

Konservativní velkostatek uveřejňuje v „Reichswehr“ jakési sdělení o věcech společných poradách svých s předními poslanci českými. Právě se tam: „Němci Čechům ukázali na cestu, která vyžaduje důkladné práce. Proto návrh Němců nemůže býti pokládán za vhodný k brzkému rozřešení parlamentní krise. Avšak přece zasluhuje operát ten všeobecné pozornosti, poněvadž obsahuje poprvé positi-
vní a pozoruhodné návrhy; od pověd Čechů ale musí býti vykána, ježto se má u ní ukázati, zdali jsou stano-
viska obou národů sobě bližší. Doufali-li snad Němci, že svým návrhem přivodí rozřešení krise hned, musí býti vyslo-
vena obava, že tohoto cíle tímto způsobem nedosáhnou.“

gátském údolí hořely v červencích vycházejícího slunce a Hron, zde ještě malá říčka, táhl se stíh-
ným pruhem po zelených lukách směrem zá-
padním. Někdy chvílemi zmizel, to když pře-
valil se přes údolí závoj mlhy, ustupující před sluneč-
ními paprsky.

Vodní pára se ztrácela. Zprvu jenom z údolí, později ustupovala i z lesů kolem nás a pak po-
čaly se objevovati horské lučiny, skály na protě-
ších kopcích a za nedlouho zjevila se majestátně
Králova Hora se svými lesky kosodřevin, nízkých
porostlin a se svým kulatým, holým vrcholkem,
který z dálky vypadal jako pěkný hříbek.

Tam žil Jánosik horný, dobrý chlapec, pravil
vozka Grabuška, ukazuje lícem před nás, a za
hák visal, pravil po chvíli mlčení, keď len pravdu
vezdy hvaril a šetkým v oči. Ba bil sa za ľud, od-
povedel teskné, upljuje si trochu slivovic. „Da-
lako ešte mány.*) ej pojedem veru Bože ešte dve
hodziny a pak na vrch za hodzinu neprejdem.“
„To sa horní chlapi nabehali, kým presli,“ do-
dával starostlivě, „teď le zbojník nevidět. Boli
nědáno tu aj tam, aj z Telgártu ich bylo nekol-
ko.“ Dobrá Grabuška se při tom zarděl. Od té
chvilky měl jsem ho v podozření, že i on někdy tu
a tam za mládí si zazbojačil.

„Napřed půjdeme na vrchol a pak se-
stupíme o něco východněji na salaš, už předešlý
týden byl u mne bača,“ pravil pan farář, „i řekl
jsem mu, že ho navštívíme, aby nám na počest
uvařil ovi v zínčici. To jest jidlo pro cestovatele
jako stvořené. Člověk zažene tím hlad i žízeň
zároveň. Ostatně, doufám, bude nám chutnat.“

*) mány = máme, první osoba plurálu v ce-
nerské stolici končí vždy na „y“.

Vyjednávání s Uherskem.

Z Vídně, 6. prosince. Ministerský před-
seda dr. Körber byl včera přijat císa-
řem ve dlouhém slyšení. Patrně sou-
visí toto s pokračováním ve vyrovnací akci
s Uhrami. Byly pro ni vyhrazeny oba
svátky. Není však ještě rozhodnuto, zdali
přijede uherský ministerský předseda do
Vídně anebo cislajtanský do Pešti. Dnešní
ministerská rada bude nejspíše této
věci věnována.

Celní tarif v německém parla- mentu.

Z Berlína, 6. prosince. Vláda sdělila
vládním stranám, že tarif celní musí
býti také v třetím čtení vyřízen
sněmem říšským do 10. prosince
tedy ještě před Vánoce. Očeká-
vá se, že kolem Nového roku budou vypověděny
obchodní smlouvy, ale nikoliv Německem,
nýbrž státy jinými, zejména Rakouskem a
Itálií.

Telegrafické zprávy.

Z Pešti, 5. prosince. (C.B.) Košu-
tova strana usnesla se v dnešní konfe-
renci, aby poslanec František Košut v zej-
tější schůzi poslanecké sněmovny, než se
přejde k dennímu pořádku, vznesl na mi-
nisterského předsedu dotaz, jestli ochoten
provésti svoje mínění o celně politickém
u bezpečí, jímž Uhersko z německé říše
je ohroženo?

Z Madridu, 5. pros. (C.B.) Z Ceu-
ty se oznamuje, že Kabylové z Beni Saïdu
teheranskému guvernérovi se podrobili a
jemu svoje prapory vydali.

Z Petrohradu, 5. prosince. (C.B.) Se
svolením úřadů konala se dne 23. listopadu
v lidovém hostinci průpravná schůze
dělníků, ve kteréž se rokovalo o zlepšení
poměrů dělnictva vývojem jeho stavov-
ské samostatnosti a vzájemné
podpory. Na základě písemného podání
městskému hejtmanství, jež velmi blahovůli
bylo vyřízeno, konalo se pak dne 30.
listopadu první úředně povo-

Bača řek', že si dá záležet. Na salaši jest neoby-
čejně čisto. To jest zásluha našeho pana učitele.
Ten chodil po salaších, vysvětloval, tak že nyní
již do jejich staré poetické spiny vniklo trochu
kultury. I já sám se starám o zdejší lid. Před
20 lety, když jsem přišel sem, byl lid zde ještě
velice zanedbaný, rval se atd. Nyní již jest vše
v lepším pořádku.“

Ještě jedno vyhození naší společnosti do výše
a malý končí stanali. Byli jsme pod vrcholkem
Grabuška jel napřed k salaši a my vystupovali,
vlastně zuřivě se prodírali spletními větvi-
mi tmavě zelené kosodřeviny. Čím více jsme stou-
pali, tím krásnější byl rozhled po širém, zalesně-
ném okolí. Nádherné ticho hostily ty temné za-
smušilé hvozdy pod námi. Údolí Ztratená v dale-
ku, se svými skalami, zdálo se býti tmavým otvorem
do jakési černé chodby, nanově rozbourané.

Po dvouhodinrém stoupání a obdivování se
novým a novým polepěním dospěli jsme vrcholku
Králové Holy.

Před námi sněžné Tatry vystupovaly se svý-
mi rozervanými, mělebnými štíty ze skupiny men-
ších vršků. Čistá, jasná obloha, skvostný, čistý
vzduch a to hluboké ticho...

Sestupovali jsme dolů k salaši. Sestup byl
rychlejší, poněvadž se nám poštětulo velmi často
se kutálet po suché, dlouhé trávě dolů. Tak vý-
berné, kluzké trávy jsem neviděl. Jen jsem si
trochu odšel nos.

Sláva! Už jsme na salaši. Pěkná čistá salaš,
dumavý, bělovlasý bača a dva svižní valaši s vy-
bokými opasky, ale zlí psi, praví vci. Pokoušeli
se roztrhnouti celé naší společnosti jednomu po

FEUILLETON.

Ovce v zínčici.

Vzpomínka na Královu Holu. Napsal Jarosl. Hašek.
Bylo nás pět. Vděcem našim byl řecko-
katolický farář R. z Telgártu, rodem Rus, velice
hovorný pán. Na tento výlet do sídla pověstného
hrdiny slovenského, zbojníka Jánošíka, nezapo-
mnu do smrti...

Králova Holá byla zahalena ještě v ranní
mlze a z hlubokých, jehličnatých hvozdu vychá-
zely kroužící obláčky bílých par, které z dálky
vypadaly jako velké, dlouhé stádo bílých ovce.

Počátek naší cesty byl pro mne vskutku ra-
dostný. Jeli jsme totiž na voze, jaký bylo možno
sehnati ve všední den v malé obci Telgártu. Ně-
kolik prohnutých prken prostého vozu vyhazovalo
nas neustále do výšky tak, že když po hodině
jízdy pan farář dal návrh, abychom se provazy
připevnili k vozu, dořekl poslední slova ve výši
dvaceti centimetrů, jak vypočetl náš spolupřítel
geometr Žioňski ze Lvova. Podotkl jsem, že za-
čátek byl radostný, to proto, že mně přestaly
bolet zuby, které mně trápily celou noc. Na ta-
kovém voze jest rozkoš cestovati, kdo pryč má
kuřáka, jistě si je unrtíví.

A jízdní dráha byla pro nás vůz jako stvo-
řena. Veliké balvany, kousek močálu, balvanky a
bláto střídaly se často s kusy poražených, rozře-
zaných kmenů, které pryč, jak tvrdil náš vozk, a
sedlák Grabuška, na jaře snese velká voda dolů
do údolí.

Kraj byl nádherný. Celé pásmo Dumbířské
zvedalo se v daleké mlze, za námi dole světle,
žluté, slaměné střechy chalup v romantickém tel-

lené shromáždění dělnictva. Včera přijal ministr vnitra Plehve deputaci dělníků, kteráž mu přišla poděkovat za povolení veřejných schůzí dělnictva. Ministr odpověděl, že jest ochoten na těchto schůzích projevené snahy dělnictva podporovat.

Z Paříže, 5. prosince. (C.B.) Ve sněmovně přimlouval se Contant za návrh, jímž se vláda vyzývá, aby podala předlohu ve příčině monopolisování rafinování cukru státu. Finanční ministr Rouvier vyslovil se proti návrhu tomu, jenž byl pak 297 hlasy proti 228 zamítnut.

Potom přešla sněmovna k projednávání brusselské konvence. Finanční ministr Rouvier doporučil jí ke schválení, ale vyslovil pochybnost, budou-li ji potlačeny kartely v Německu a v Rakousku. Cukerní průmysl má prý v těchto zemích lepší existenci podmínky.

Caillaux nazval vývody ministry nepřípadnými. Ribot tážal se, zdali bude meci cukr francouzský na trhu anglickém soutěžit s cukrem z anglických kolonií. Bylo by pro francouzský cukerní průmysl osudným, kdyby mu byly trhy anglické a americké uzavřeny. Také konkurence Německa a Rakouska je stále nebezpečnější. Proto je třeba zvýšiti spořeben demaci, ale k tomu je potřeba snížení ceny cukru. Caillaux pravil, že podpisuje konvenci brusselskou měl za to, že prokazuje cukernímu průmyslu a pěstitelům řepy dobro službu, neboť Německo a Rakousko byly by povolováním přímí celou otázku cukerní zvrty. Brusselská konvence jest prý prvním opatřením proti kartelům a trustům. Aby bylo možno ubrániti se trustům, jest nutno po mezinárodní dohodě snížití cla. Méline zvolal: Odstaňte přece cla! Caillaux odpovídá: Před deseti lety předpovídal Leon Say zlo, jež povstane z celních tarifů a činil za to zodpovědným Méline. Tento volá: Jsem-li vinníkem, mám tři čtvrtiny sněmovny spoluvinníky! Caillaux skončil pak své vývody prohlášením: Konvence brusselská jest pozoruhodným zjevem, poněvadž se jí zavádí reakce proti kartelům s trusty a s přemrštěným protekcionalismem a poněvadž slouží sbližení národů. (Souhlas v levo.)

Ribot dovozoval: Ke kritice našeho celního systému není příhodnou doba nynější, kdy se v Berlíně pomýšlí jenom na zvyšování cel: Aynard vytýkal zastaneům protekcióního systému, že otevřeli dveře socialismu.

Po skončení debatě schválila sněmovna konvenci brusselskou a přikročila k projednání návrhu na udělení amnestie pro přestupky stávkové. Návrhy ty byly po doporučení navrhovatelů přijaty.

druhém různé částky oděru. A dobrák bača usměvavě zajeptal, že prý se s námi brzy spřátelí. Vypravovali jsme všelicos, až byla uvařena ovce v zínčici.

Velmi jsem se podivil nad její chutí. Nejlépe upravená srnka nemohla tak chutnati, jako tato specialita slovenských salašů.

Pan farář vzal si pojednou baču stranou a ptal se ho cosi. Nevšimám jsem si, oč se jedná, tčiko jsem seznal, že pan farář, když se k nám vrátil, byl bledý.

„Již se brzy stmívá,“ pravil, „abychom jeli domů?“ Svolili jsme. Grubuska klidně spal na voze. Trvalo chvíli než jsme ho probudili. Pak jsme jeli.

Pan farář byl stále více bledší a bledší, až to vzbudilo naši pozornost. „Dovolte, prosím, nejste nemocen,“ tážal jsem se.

Pan farář povzdychl, zbledl ještě více a pak třesoucím se hlasem zajeptal: „Pánové, ta ovce v té zínčici, kterou nám předložili, byla ovce, která mi posla předešlý řden. Pánové, je to hrozné, ale je to pravda. Vy jsme ji snědli. Ten chlap nešťastná ji vykopál. Měli sice ovce uvařené dvě, tu vykopanou pro sebe a čerstvě zabitou pro nás, ale nějak to spletili...!“

Hvozdy kolem nás stojí sta let, ale jistě nikdy neviděly takovou společnost pěti bledých lidí, jako byla naše...

Ovce v zínčici, lepší než srnka, jest mou jedinou truchlivou vzpomínkou na sídlo zbojníka Jánošíka.

Nešťastný bělovlasý kača s obličejem patriarchy!

Předseda ministerstva Combes žádal sněmovnu, aby zejtra zasedání skončila, aby se mohli senátoři, kteří se musí podrobiti příštího měsíce nové volbě, odebrati do svých volebních okresů. Baudry d'Asson pravil, že volba se koná až 4. ledna a že staří nosiči mrtvol v senátě mají dosti času na volbu tu se připravit. Byl za tento výrok volán k pořádku. Sněmovna usnáší se vyříditi zejtra dopoledne prozatímní rozpočet a odpoledne interpellaci stran affery Humberto vy. Schůze byla na to skončena.

Z Paříže, 5. prosince. (C.B.) V dnešní ministerské radě sdělil ministr zahraničních záležitostí Delcassé, že správce francouzských zdravotních stanic v Číně a v Čenu byli mistokrály jmenováni lékaři nejdůležitějších čínských správních odborů v obou městech.

Dále dal ministr podepsati presidentem Loubetem osnovu zákona, kterou Francie odpouští vládě krétské zaplacení 166 416 franků, jež byly vydány v r. 1898 za potraviny, rozdělené mezi strádajícími Kréťany. Anglie, Rusko a Itálie vzdaly se rovněž svých požadavků v té příčině. Na to předložil ministr obchodu Trouillot osnovu zákona o účinném dozoru nad pojišťovacími společnostmi na život.

Ministr námořnictví Pelletan podával zprávu o společných krocích admirála Rouviera a prefekta marseillského na potlačení stávků námořníků. Předseda ministerstva Combes sdělil, že zastavil plat arcibiskupovi besançonskému a biskupům orléanskému a seeskému po usnesení státní rady, že podpisování peticí na prospěch kongregací je nepřístojností.

Jest pravděpodobno, že bude v nejbližší době tohoto opatření užito ještě proti jinému biskupovi. Biskupům montpeliérskému, autunskému, valenckému a viverskému byly už dříve platy zastaveny.

Z Pešti, 5. prosince. (C.B.) Finanční výbor poslanecké sněmovny pokračoval v rokování o branné předložce. Ministr bar. Fejerváry předložil posl. Komjathy m žádané výkazy a to: 1. o skutečném stavu do konce března 1902; 2. o skutečném plném stavu společného vojska koncem března 1892 u porovnání se stavem, který má býti zaveden; 3. o upotřebení kontingentu nováčků za rok 1901 a o upotřebení zadanzých 21.900 nováčků pro zvýšený stav praesenění a 4. finanční výsledek zvýšeného kontingentu nováčků. Dále prohlásil ministr odpovídaje na vývody různých řečníků předcházejících, že sám považuje také za nutné, aby se mohli důstojníci s mužstvem dorozuměti a že bude na to také dle možnosti bran zřetel. Poznámává však, že jednotné velení jest předepsáno zákonem. Aby v plucích uherských byli výhradně jen důstojníci uhersí, lze těžko provést. Nesmí se zapomínati, že velice mnoho pluků slouží v Rakousku a v Bosně a ty nemohou býti z příčin služebních odtamtud odvolány. Mnozí uhersí důstojníci přicházejí na vlastní přání do Rakouska. Řečník uznává však, že je značnější počet uherských důstojníků v Rakousku a v Bosně než je třeba. Vojenská správa prý se přičiní, aby tento přebývající počet byl vrácen do pluků uherských. (Souhlas).

Posl. Komjathy navrhl, aby se zejtra nekonala schůze, aby mohly býti předloženy výkazy prostudovány. Návrh ten přijat nebyl. Výbor usnesl se v rokování zejtra pokračovati.

Různé zprávy.

— **Odstaňování smeti z velkých měst** způsobuje značné nesnaze všude. Veškeré dosavadní prostředky na odstraňování smeti, jako pálení v peckách atd. jsou příliš nákladné. Nejšťastnější ovšem podotýká se rozluštění této otázky v Praze, kde se smetl rozváží po dráhách rolníkům, kteří je ochotně odbírají jako hnojivo. Teprve letos učinil pokus v tomto směru jakýsi statkář z okolí Berlína, kdež mají největší políže se smetím. Dal na nízké vlhké lonce pobízt Správy navěští smeti zvýší 4 metry. Při tom odstraněn jen nejhroší cizí látky, jako sklo, střepy porcelánu a hliněného nádobí, jež naházeny přes okraj naspá a opět pokryty smetím. Na poli takto upraveném dal zasíti různé druhy obilí a zeleniny, také ovocné keře a květiny a vše dařilo se co nejlépe. Obavy, že zelenina a ovoce vyrostlé na smeti by mohly míti nepřijemnou příchut, se neosvědčily. Naopak, pěstované zde rostliny byly prosty cizopasníků, zdravé a vdorovaly mrazu. Hmbé střepey nevedí pranic zužitkování smeti k účelům zemědělským a zejména plechové krabice od konserv rozpádají se

tak rychle, že po půl roce není po nich ani památky.

— **Výbuch parního kotle.** Při výbuchu parního kotle ve vodárně v borough Queens, Newyork, onedhdy byly usmrceny dvě osoby a budova, v které byla umístěna čerpadla, byla zničena. Výbuch přišel se o půl deváté, a za půl hodiny potom, když strojník Dibby a topič Nelson oršili do práce. Stroj v parní kotle nalézaly se v číselné budově 30 stop vysoké; čerpadla pracovala ve dne v noci a mužstvo bylo rozděleno na tři směty. Thomas Carroll a James Larsen nastoupili práci o půl noci a když je o 8. h. Dibby a Nelson vyřídili, byly stroje a kotle v úplném pořádku. Prudkostí výbuchu byla budova úplně rozmetena a jednotlivé kusy cihel odhozeny až do vzdálenosti 1000 stop. Kusy prasklého kotle zaletěly do vzdálenosti několika set stop a 18 stop dlouhý kotel, kterého se nepoužívalo, byl na 100 stop stranou odhozen. Má se za to, že Nelson v době výbuchu házel uhlí do výhně, aneb stal před výhní; jeho tělo bylo na 150 stop daleko odhozeno a na něm ležely železné dveře výhně. Dibby dle všeho olejoval stroje, neboť ještě v ruce držel konvici s olejem; když byl nalezen, ještě žil, avšak za hodinu později zemřel. Strojník Dibby byl v ambulanci převezen do hospitálu sv. Jana, kde záhy na to zemřel. Alexandr Williams, správce n Astoria Vener Co., jejíž továrna naláza se na Shore Road nedaleko North Beach, blízko vodárny, stal v době výbuchu nedaleko místa neštěstí a byl tlakem vzduchu poražen k zemi; takto však vyvázl beze vší pohromy. — Dle náhledu znalců udál se výbuch následkem slané vody v kotlicích, kterou byly stěny kotle značně vyleptány.

— **Spor o žaby.** Journal des Débats: uveřejnil onedhdy následující historku: V soudním okrese auckém vznikl spor mezi správními a sondními úřady ve příčině žab. Správa vod a lesů chrání žaby jakožto užitečná zvířata, kdežto soudy o ně vůbec nechtějí. Onedhdy podala správa vod a lesů ndání na jakéhos pana X., jenž v době setření chytil žaby. Avšak soud v Anebu prohlásil, že zákon chrání toliko ryby a že o žabách není řeči. Obžalovaný by mohl býti tudíž odsouzen jen pak, kdyby se mu dokázalo, že žaby náležejí k rybám. Z tohoto rozhodnutí odvolala se správa vod a lesů, tak že take soud v Anebu musil se zabývat žabami. Avšak ani tento soud nechtěl ničeho vědět o žabách, takže žaby dosud nalezají se ve velmi neurčitém právním poměru. Stát je sice chrání, avšak soud toho neuznává. Snad se budou na konec žaby musiti dovolávati svého práva na ochranu u kasacího soudu.

Denní zprávy.

V pondělí, dne 8. prosince t. r., je svátek a nastává tím případ, pro který dle úmluvy, trvající mezi vydavateli pražských listů a typografickým personálem, jest stanoveno, že toho dne žádný z pražských listů vyjítí nemá. Příští číslo vyjde tedy dne 9. prosince v obvyklou hodinu polední.

— **To naše poštovníci.** Mohli bychom otevřiti stálou rubriku stesků na naše poštovníci a vždy měli bychom látky dostatek. Před nedávnem reprezentace král. havi. města Prahy stžovala si na zpožděné dočívání zásilek pošty listovní. Vina, jak správně uznáno, není na straně přetřebeného úřadnictva, nýbrž na správě poštovní, která spofí, aby mohla se vykázati hodné velkým výtězkem, co zatím vyslyšené úřadnictvo pod tíhou práce poslední zbytky svého zůravi v místnostech nezdravých obětuje za několik haléřů státu. Poďvejme se jen na nejdůležitější oddělení a to vpravdu pošty listovní. Nyni, kdy je největší korespondence, kdy literatura má největší odbyt, kdy kalendáře, tiskopisy a jiné naplňují světice (?) — správněji řečeno katakomby, neboť jinak nelze nazvati místnosti, kde celý den a noc se svítí, aniž by bylo vyvětráno — právě nyní odvoláno bylo 13 sil, takže toto oddělení má nyní méně pracovníků než v mrtvé letní sezoně. Jak tam práce nyní vypadá, jak materiál včas podaný a správně frankovaný se expeduje, může posouditi jen zaměstnané tam úřadnictvo a poškozené korespondující obecnstvo. Budíž toto vzpomenu: Ráno, ku zpracování korespondence v Praze a v předměstích počané a vlaky do Prahy dešle, ustanoven jest jeden úředník jako v nejposlednější vesnici. Ze nemůže býti včas hotov, jest pochopitelné. Musí volati kollegy jiných vlaků na pomoc, aby dle poštovního výrazu „nezamrzli“. Ovšem že pak materiál, určený na dotyčný vlak, zůstává ležeti. Odpáldne, kdy expedují se rychlovlaky směrem k Vídni, Podmoklům a Chebu, jest ještě hůře. Více než polovina včas podaného materiálu zůstává ležeti pro nedostatek sil. A večer, kdy všechny vlaky se expedují, jest nejhůře, neboť tu „vyhazuje se“ až přes devátou hodinu večer, než podaný materiál se zpracuje. Korespondující obecnstvo, které včas podalo své zásilky, takto jest obslužen! Když v letě téměř 100 sil může se poslati do lázeňských míst, proč by nemohl v zimním období v Praze personál přiměřeně býti rozmnožen? Pro nedostatek sil rozdělena jest služba ve spedi